

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשת "כי תבוא"

זמני השבת

ר"ת	יעיאת שבת	כניסת שבת	הזמנים לפי לוח "אור חיים"
20:20	19:33	18:24	ירושלים
20:17	19:31	18:41	ת"א
20:19	19:33	18:43	חיפה
20:19	19:32	18:42	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

לעניין מצוות ביכורים, אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה כורך עליה גמי על מנת לסמן אותה ואומר "הרי זו ביכורים". והשאלה היא, מדוע דווקא גמי? והינה אפשר לפרש, אדם שיוורד לשדהו ורואה פירות מבלבלים, אפשר שתעלה במחשבתו גאווה, "כוחי ועוצם ידי עשה זאת", ויגבה ליבו וישכח מכוחו של ה' יתברך. ולכן נאמר גמי, שגמי ראשי תיבות: גדולים מעשה ה' (י' ו ה' הן אותיות של ה'). ואומר הארי הקדוש, שמצוות ביכורים מכפרת על חטא המרגלים, שכן בחטא המרגלים הם דיברו רעה על הארץ ועל פירותיה, אך כשאדם מודה לה' במצוות ביכורים הוא מכפר על חטא המרגלים שבמקום לשבח את הארץ הם קלקלו ודיברו רעה על הארץ. ואם הם נענשו שדיברו על הארץ, קל וחומר אדם שמדבר על אדם אחר. צריכים אנו להשתדל בכל כוחנו לשמור על פינו ולא לפגוע ולצער אף אדם.

בשבוע הבא יחול אי"ה י"ח אלול, או בשפת החסידים ח"י אלול, יום הולדתם של שני המאורות: הבעל שם טוב הקדוש ובעל התניא רבי שניאור זלמן מלאדי. והינה נזכיר את דבריו של הבעל שם טוב הקדוש אשר מעוררים מוסר עצום ביותר. כאשר אדם נשאל לשלומו, והאדם נאנח ואומר "יהיה טוב, ה' יעזור..". אומר הקדוש ברוך הוא: "קשה לך להודות על הקיים? אז כעת תראה מהו באמת לא טוב..". אך כאשר האדם אף על הניסיונות והיסורים, עונה "תודה לאל, ברוך ה' מצויין..." אומר הקדוש ברוך הוא "זה טוב בעיניך? עתה אראה לך מהו הטוב האמיתי..". ואז מרעיף ה' על האדם רק דברים טובים. ואותו אדם שזוכה להגיד תודה, ה' יתברך רק ימשיך לתת לו סיבות להודות לו. ועל כן נאמר "טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון". וישנה קושיה על המשך הפסוק "להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות". שאלה ראשונה, מדוע האמונה רק בלילות? ושאלה שניה, מדוע החסד רק בבוקר? והינה אפשר לשאול גם על השוני בין קריאת שמע של ערבית לבין קריאת שמע של שחרית, לאחר המילים "ה' אלוקיכם אמת". בשחרית אומרים "ויציב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב וכו'". מרעיפים על ה' יתברך תשבחות ולעומת זאת בערבית לאחר ה' אלוקיכם אמת אומרים "ואמונה" מדוע בלילה אומרים ואמונה ובבוקר אומרים חסדים (אמת ויציב וכו')?

אז פירוש אחד לשני השאלות הוא. בלילה זה הניסיון, שחשוק ולא רואים את הדברים כמו שהם, אז יש לאדם אמונה בה' יתברך. אך בבוקר לאחר שהעניינים מתבהרים ומוכנים יותר פתאום רואים את החסד הגדול של ה', ואז מודים לו על כל מה שעשה עימנו. ופירוש שני, בלילה האדם מפקיד את נשמתו לבורא, הוא לא יודע מה יקרה בבוקר, ולכן רק האמונה נשארת בו, שיחזיר לו ה' יתברך את הנשמה בבוקר ועל כן אומרים בכל בוקר מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי נשמתך בחמלה רבה אמונתך. מה זה רבה אמונתך? היה צריך להגיד רבה אמונתך! ומדוע אומרים רבה אמונתך? האמונה של מי? אז התשובה היא, האמונה של ה' יתברך בנו. אומרים לו תודה רבה שאתה מאמין בנו ונותן לנו את נשמתנו על מנת שנתקן ונשוב אליך ונחזור בתשובה. ה' יתברך מחכה יום יום כל פעם מחדש לכל יהודי שישוב בתשובה שלמה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

גראן בת גואר	גרשון בן רחמה	אורלי בת סעידה
שלמה בן נבט	אהרון בן חזלה	נוריה בת נעימה
מרדכי בן שרח	חי בן ירדנה	קוקב בת אביגיל
	חנניה בן אסתר	אינס בת מרים
	נתנאל בן אורלי	חווה בת מסעודה
	ישראל בן נרה	ציפורה בת רבקה
	יעקב בן סעידה	שרה בת זילפה
	אליהו בן רחל	שרה בת חנינה
	שמעון בן עיישה	חנה בת זוהרה
	יצחק בן רחל	חנניה בן מסעודה

"רוצה להתחיל דבר חדש?"

עומדת בפניך דלת סגורה ובלתי נראית.
המפתח הוא נתינה משלך לאחר..
(רבי נחמן מברסלב)

2 אמו

3 אמו

4 אמו

ראשון	י' אלול	שני	יח' אלול	שלישי	יט' אלול	רביעי	כ' אלול	חמישי	כא' אלול	שישי	כב' אלול	שבת	כג' אלול
פטירת הצדיקים: ר' חיים שמואל הכהן ר' רפאל חיים משה ר' שלמה שלם	פטירת הצדיקים: ר' יהודה ליווא - המתר"ל ר' עבדאללה סומך	פטירת הצדיקים: ר' אהרון אלנקוה ר' ברכיה (זרע בירך) ר' חיים בנבשתי ר' אליהו לופיאן	פטירת הצדיקים: ר' משה אריה פריינד	פטירת הצדיקים: ר' יהונתן אייבשיץ ר' אהרון אבוחצירא	פטירת הצדיקים: ר' יעקב ישראל מטשרקס	פטירת הצדיקים: ר' יוסף המנחת חינוך	כג' אלול	שבת	כב' אלול	שישי	כא' אלול	שבת	כג' אלול

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

תכלית האדם היא להיות בבחינת "מעיין" הנובע מים מעצמו וגם משפיע אותם חוצה כדי שכולם יוכלו להנות מהם. "יפוצו מעיינותיך חוצה" (משלי), כי אדם לעמל יולד (איוב). "לעמל" ראשי תיבות: ללמוד על מנת ללמד. כלומר, שעיקר עמלו של האדם בעולם צריך להיות בכך שילמד תורה לאנשים אחרים ויזכה את הרבים במה שלמד.

בכל פעם שאבא מתגבר על תאוות השנייה שלו ומשכים לעבוד את בוראו, הוא מעורר על ילדיו את זכותו של אברהם אבינו שנאמר בו "וישכם אברהם בבוקר" ומתמלא עליהם ה' ברחמים, ויוצאת בת קול ומליצה בעדם ומצווה למקטרג את מה שנאמר בפרשת העקידה "אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה".

בעניין מצוות ביכורים, נמצא לפי דבריו הקדושים של ספר החינוך (מצוה צא), ששורש מצות הבאת ביכורים הוא כדי לחנך אותנו להכיר טובה לה' יתברך, על כל החסדים המרובים שהוא גומל עימנו בכל עת, ולהודות לו על כך מכל הלב והנשמה. וכאשר יהודי זוכה להכיר טובה לה' יתברך על הטובות שהוא מטיב עימו ומודה לו על כך מעומק הלב, בזה הוא נעשה כלי ראוי לברכה, וה' מוסיף להטיב עימו עוד ועוד ולהריק עליו שפע של ברכה.

כשאדם מקיים מצווה כלשהי, אחד הסימנים המובהקים לכך שהוא עשה את הדברים בלב שלם, זה אם הוא עשה זאת בשמחה גדולה כמו שכותב ר' נחמן מברסלב זיע"א בספר המידות (ערך שמחה א) "כשאדם עושה מצווה בשמחה זה סימן שליבו שלם לאלוקיו".

"היכן התפילין שלך?"

החיד"א אומר, מי שנגע בגוי ולא טבל יש לו מניעות באותו יום. ולכן כמה שנוגעים בהם בפחות יותר טוב, אבל לפעמים יש אילוצים מסויימים, כגון שצריכים להתייעץ עם רופא גוי, יש צורך ללחוץ את ידו מנימוס על כן יש לכבדו בלחיצת יד, ואחר כך מיד לאחר מכן יש לחפש מקווה כשר לטבול בו. כי הבשר של הגוי טמא ולכן הוא מונע את מי שנוגע בו, כמו שאדם שנכנס לבית הכיסא ולא נטל ידיו, ששוכח תלמודו.

"וממנה באות כל המידות רעות מארבע יסודות רעים שבה דהיינו כעס וגאווה מיסוד האש שנגבה למעלה." לכן כל יהודי צריך לשמור על קדושת גופו, שאף על פי שהוא קליפה אבל שיהיה קליפה טובה. כמו הקליפה של התפוז. שהיא שומרת על הפרי ומייפה אותו. וככל שיהודי מקדש את גופו שאוכל רק מאכלים כשרים, ואוכל יותר בקדושה, טובל ומתפלל כראוי, הגוף מזדכך, ודרך הגוף רואים אלוקות. שנאמר "ומבשרי אחזה אלוה" (איוב י"ט).

"וממנה באות כל המדות הרעות מארבע יסודות רעים שבה" – כשם שכל דבר גשמי מורכב מארבעה יסודות, אש רוח מים ועפר. כך כל דבר רוחני (כולל הנפש הבהמית) מורכב מארבעה יסודות אלו. ומהם באות המידות הרעות. דהיינו כעס וגאווה מיסוד האש שנגבה למעלה – הטבע של האש הוא להמשך למעלה. ולכן הוא היסוד הקל והגבוה מכולם. וממנו נמשכת הגאווה שנקראת גסות הרוח. ובכללה הכעס כי מפני הגאווה מתעכס האדם שאין עושים רצונו. ואילו היה שפל רוח (ענווה) ומכיר חסרונו לא היה מתעכס כלל. נמצא כי הגאווה והכעס מדה אחת הם. (בצור ירום חלק א' פרק א', עמ' 191-192).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

מעשה שהיה כשהבבא סאלי היה בדירתו בירושלים, וחתנו שהה שם במחיצתו במשך כל הלילה. בבוקר, ביקש החתן מהבבא סאלי טלית ותפילין, כדי להתפלל. הבבא סאלי סירב ולא נתן לו, וכשהוסיף לבקש ולהתפלל על סידונו של הבבא סאלי, אמר לו הבבא סאלי "לך הביתה ותיקח את הטלית והתפילין שלך ותניח. ומהיום והלאה קח אותם לכל מקום שתלך, וכי הטלית והתפילין אינם חשובים לך כמו הארנק והכסף שלך? הרי עם ארנק וכסף אתה הולך תמיד, ומדוע את התפילין אתה משאיר בבית? קח עימך אותם לכל מקום ואל תסמוך על שולחן אחרים בענייני המצוות! מעשה זה חזר על עצמו עם הרב הגאון יחיאל אבוחצירא, הבבא סאלי אמר לו את אותם דברים, והכריחו ללכת לישיבה בה למד ולהניח את התפילין של עצמו.

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

ר' משה קראסינסקי מקורב היה לרבינו הקדוש מברסלב זיע"א, ומנהגו היה שכאשר היו אורחים באים אל ביתו, לא היה מדבר עמהם כלל אלא עוסק בתורה בשיעורים שקבע רבינו ז"ל. (עיין בשיחות הר"ן ס' עו). בשבת אחת בא אליו אורח אשר מראהו כאדם חשוב מאוד, ולפיכך רצה ר' משה לצאת מגדרו ולשוחח עימו. אך הוא דחה זאת וחשב כי למחר בסעודה השניה ידבר עימו. ובסעודה השניה דחה את השיחה עימו לסעודה השלישית, ובסעודה השלישית דחה את השיחה עימו לסעודה רביעית. אולם בסעודה רביעית כבר לא מצא את האורח, האורח נעלם כלא היה. לאחר מכן שבא אל רבי נחמן מברסלב וסיפר לו מקרה זה, ענה לו רבינו "אילו היית נוהג תמיד לדבר עם האורחים שלך, היית זוכה לדבר גם עם אורח זה." "זוה לא היה סתם אורח, אלא היה זה צדיק נסתר ביותר, שירד מעולם האמת, אליהו הנביא זכור לטוב." "וטוב לדבר עם כל יהודי אפילו הפשוט שבפשוטים לקרבו ולעודדו ולשמחו.."

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

"החסיד והמתמיד"

רבי משה חיים אפרים מסדילקוב היה נכדו של הבעל שם טוב. לאחר שנשא אישה הפך ל "מתמיד" גדול, והשקיע את כל זמנו בלימוד התורה, ובעיקר בלימוד הגמרא על דרך הפשט. הוא לא זז מן הספר, לא התייחס לסובבים אותו ואף באותה העת התרחק מעט ר' משה חיים אפרים גם מדרך החסידות. לפעמים הוציא אותו סבו הבעל שם טוב הקדוש מן הלימוד, כדי לטייל עמו, והייתה לר' משה חיים אפרים עוגמת נפש מביטול הלימוד. פעם אחת כשטיילו יחדיו הגיע לפניהם עובר אורח מעיר אחת. שאל הבעל שם טוב את האורח על אודות אחד מבעלי הבתים שבעירו. השיב האורח וסיפר כי אדם זה הוא "מתמיד" גדול. "הוא לא מפסיק דקה אחת מלימוד התורה". אמר הבעל שם טוב הקדוש: "כמה מקנא אני בו על התמדתו בלימוד. אך מה אעשה ולי אין פנאי ללמוד, כי צריך אני לעבוד את הבורא יתברך". כששמע ר' משה חיים אפרים דברים אלה יוצאים מפי סבו בקדושה ובטהרה, נכנסו הדברים אל לבו, ומאז החל לנהוג בדרכי החסידות. לעבוד את הבורא לא רק על ידי לימוד, אלא גם על ידי קיום המצוות והמעשים הטובים והארת פנים וקירוב אנשים לה' יתברך.

"הכבוד רודף אחרייך"

פעם אחת נסע הבעל שם טוב מעירו, מז'בוז' לעיר ברודי, יחד עם אחד מחסידיו הקרובים, ר' צבי הירש סופר. עצרו השניים ללון בדרך במקום סמוך לברודי.

בלילה תקפה חרדה את הבעל שם טוב והתחילו ברכיו לרעוד, עד שהתעורר ר' צבי ושאל את הבעל שם טוב מדוע הוא פוחד ורועד.

סיפר לו הבעל שם טוב: "בחלומי בא אלי מורי ורבי, הנביא אחיה השילוני, ושאל אותי: 'מי יותר טוב, אתה או אברהם אבינו?' 'למה כוונתך?' שאלתי, והוא ענה: 'אתה תבוא לעיר ברודי, יחלקו לך כבוד גדול ואתה עלול לבוא לידי גאוה. אם חלילה לא תעמוד בכך, תאבד את כל מה שיש בידך כעת.' בשל כך נחרדתי מאוד", אמר הבעל שם טוב.

אחר כך, כשנכנס הבעל שם טוב לעיר ברודי, באו אליו עשירי העיר ונכבדיה לקבל את פניו במלבושי הכבוד שלהם, עשו לו כבוד כמו שלא היה לאף איש קדוש אחר, אבל הבעל שם טוב לא מיהר לפנות אליהם אלא התחיל לשחק עם הסוסים, להבריח את פרוותם ולטפוח על גבם. המשיך הבעל שם טוב להתעסק בסוסים ובמרכבה, ולא התייחס לגינוי הכבוד שחלקו לו.

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

וכתבו רבותינו הפוסקים שיש שלוש מידות (דרגות ומעלות) בהשכמת הבוקר לעבודת השם יתברך זה למעלה מזה:

א. מובחרת שבכולן הזוכה לעמוד ממטתו ולהיות נייעור קודם נקודת חצות הלילה, (ואפילו זמן מועט) ולקונן על חורבן בית המקדש וגלות השכינה, כמאמר הכתוב "קומי רוני בלילה לראש אשמורות, שפכי כמים ליבך (על גלות השכינה וחורבן בית המקדש) נוכח פני ה'" (איכה ב, ט). ואחר כך לעסוק בתורה הקדושה עד אור הבוקר.

ב. מעלה בינונית - הקם משנתו קודם עלות השחר, שבזה זוכה להיות מכלל המעלה הגדולה של "מעורר השחר" וכמאמר הכתוב "עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר" (תהילים נז, ט). ואמרו רבותינו במדרש תהילים (מזמור קח, כ) אמר דוד לעולם לא בא השחר עלי ומצאני ישן. אלא אני הייתי מעורר את השחר.

והיינו שלא די בזה שהיה דוד המלך קם כל ימיו בחצות הלילה. אלא אף נשתבח דוד שמעולם לא תפסו עמוד השחר והוא ישן אלא תמיד היה נייעור בזמנים אלו.

ובשבוע הבא נבאר עניינים אלו. (מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 91-88).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

נמצא שכשאין לאדם את העבודה של הכרת הטוב, ואין לו את אותה מחברת שבה כתובים כל חסדי ה', אז הוא גורם לעצמו שבמקום לראות את ה' מתוך עבודה של הכרת הטוב, הוא צריך לראות את ה' מתוך הצרה והצעקה.

ומזה ילמד כל אדם עד כמה מסוכנת מידת הבכיינות שמעוררת את הקטרוג של עמלק. ולכן הבכיינות היא רצפט בדוק לייסורים. אם יש איזה אחד שאוהב ייסורים "מזוכיסט" בשפה מקצועית אז זו הנוסחה: שיבכה ומובטח לו שיבואו עליו ייסורים גדולים שלא יעזבו אותו. וזה מה שידוע בשם הזהור הקדוש, שאם עם ישראל היו מקבלים את הגזרה להסתובב במדבר ארבעים שנה באהבה אז מיד בתום הארבעים שנה היו נכנסים לארץ ישראל והיתה הגאולה השלמה. (מתוך שערו בתודה, עמ' 39).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

- מנהג הספרים להניח תפילין של רבינו תם קודם קדושת ובא לציון כדי שיאמרו עממן קדושה אחת. וכן היה נוהג הגאון בעל חתם סופר, וכן ראוי לנהוג. ומ"מ מי שאפשר לו להמתין ואינו ממחר לצאת מן הבית כנסת, נכון יותר שלא יחלוץ תפילין של רש"י עד לאחר עלינו לשבח, כמנהג האר"י המובא בשער הכוונות ובאחרונים. ומה טוב ומה נעים ללמוד תורה עם התפילין של רבינו תם. אחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוון את ליבו לאביו שבשמיים. (יבי"א ח/ג, ד).
- גם המניחים תפילין של רבינו תם, לאחר כל תפילה, בראש חודש אינו נכון לכתחילה להניחן לאחר תפילת מוסף, אלא יש להניח את התפילין של רבינו תם לפני קריאת התורה ואפשר להניחן בעת שאומרים יהי רצון עם פתיחת ההיכל. ויקראו עממן ב' פרשיות של קריאת שמע. אולם, השליח ציבור שאינו יכול לשהות בהנחת תפילין של רבינו תם, מפני טורח ציבור, יכול להניחן אחר תפילת מוסף. וכן מי שהוא כבד פה ואם יניח תפילין של רבינו תם לפני מוסף, יפסיד תפילה בציבור, רשאי להניחן בראש חוד לאחר תפילת מוסף. (יבי"א ח/ג, ה).
- אבל ביום ראשון של פטירת מתו, שהוא יום המיתה וקבורה, אסור להניח תפילין כיון שהוא מעולל בעפר קרנו, ואין זה כבוד לתפילין שנקראו פאר. וביום השני לאכלו מניח תפילין אחר נץ. ויש המשך להלכה זאת, נבאר בשבוע הבא.

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

קדושתו של הבן איש חי
 סוחר אחד היה בבגדד ושמו אפרים קרעין. אפרים נודע גם כאמין לב וכגיבור חייל. ערביי הסביבה פחדו ממנו, אפרים היה אחד מששת הבחורים אמיצי הלב, שאחרי פטירתו של הגאון ר' עבדאללה סומך, טיפסו איש על כתף רעהו עד שהגיעו לראש החומה שהקיפה את חצר קברו של יהושע כהן גדול, פתחו את בריחי שער החצר, וקברו שם את ר' עבדאללה סומך, בניגוד להוראת המושל שהיה שונא ישראל. הבן איש חי שמע על גבורתו וצידקותו של אפרים וביקש ממנו לשמש כמלווהו האישי וכשומר ראשו. אפרים שמח על ההזדמנות שנקרתה לפניו והחל ללוות את הבן איש חי בכל אשר ילך. ואולם כל זאת עשה בהתנדבות ולא הסכים לקבל כסף מהבן איש חי. פעם אחת אפרים התלווה עם הבן איש חי במסע לכפר בו קבור עזרא הסופר. לאותו מסע החליט גם לקחת אפרים את אשתו ובנו הקטן. אפרים הפליג עם הבן איש חי בנהר בסירה אחת, ובנו ואשתו עם מספר נוסעים נוספים בסירה אחרת. אולם לפתע אירע אסון, הסירה בה הפליגה אשתו ובנו של אפרים התהפכה והאישה ובנה נפלו לתוך הנהר המסוכן... והמשך בשבוע הבא...

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים... שאו את ראש כל עדת בני ישראל" מה ראה הכתוב לפרט ולציין את המקום, את החודש, ואת השנה שבהם התרחשו הדברים?
 אמרו חז"ל במדרש, (במדבר רבה א,ה) משל למה הדבר דומה? למלך שנשא אישה ראשונה ולא כתב לה כתובה, לאחר מכן גרשה ולא כתב לה גט. וכן נהג באישה השניה והשלישית. לא היה כותב להן כתובה ולא גט. עד שמצא אישה יחסנית בת טובים עניה ויתומה וביקש לשאתה לאישה. אמר המלך לשושבינו "אל תנהג בה כמו שנהגנו כלפי הקודמות, זו בת טובים צנועה וכשרה ואני חפץ בה באמת. לך וכתוב לה כתובה, וציין בה את היום בשבוע ואת השנה ואת החודש ואת היום בחודש. את שם המדינה ואת שם המחוז.
 והנמשל: הקב"ה ברא את דור המבול ובגלל רעתם העבירם מן העולם אך לא פרט אימתי... כך עשה גם לדור הפלגה וכן למצרים. לא כתב אימתי נבראו ואימתי כלו מן העולם. אולם כאשר באו ישראל אמר הקב"ה למשה "אלו יחסנים בני טובים בני אברהם יצחק ויעקב, אני מחבבם וחפץ בהם על כן איני נוהג בהם כמו שנהגתי בקודמיהם. לך כתוב להם שטר התקשרות ובו ציין את החודש את היום בחודש את השנה וכן תציין את שם המחוז ושם המקום שבו רוממתי את קרנם. (מתוך משכני אחרין, במדבר, עמ' נה-נו).

בואו והקדישו את העלון לרפואה / להצלחה / לעילוי נשמה ועזרו לנו בזיכוי הרבים

העלון מוקדש לרפואת:

- צ'צ'אן בן ביסקה
- חזלה בת חביבה
- דביר בן גאולה
- ראובן בן חנה
- זהבית בת חנה
- עליזה בת נינט

העלון מוקדש להצלחת:

מור אבי אוריאל בן ציפורה	מרת אימי ויואן בת נוריה
עזרא בן נאוה	בת חן בת עירית
אלעזר בן כוכבה	בר ושרית ישראל
נדב בן מלי	אליעד אליהו בן אריאלה
יסמין בת רחל	עדן וקנין

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר :
 במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il